

Jeesuksen liha ja veri ruokamme

Joh. 6:52-71

52. Niin juutalaiset alkoivat riidellä keskenään sanoen: "**Miten** tämä mies voi antaa lihansa meille syötäväksi?"

53. Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: **ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne.**

54. Mutta joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on **iankaikkinen elämä**, ja minä **herätän hänet viimeisenä päivänä.**

55. Minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma.

56. Se, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, **pysyy minussa ja minä hänessä.**

57. **Niin kuin Isä, joka on minut lähettänyt, elää, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka syö minua, elää minun kauttani.**

58. Tämä on leipä, joka on tullut alas taivaasta. Se ei ole sellaista ruokaa, jota isäntä söivät ja ovat kuolleet. Joka syö tätä leipää, **elää ikuisesti.**"

59. Tämän Jeesus puhui opettaessaan Kapernaumin synagogassa.

60. Sen kuultuaan monet Jeesuksen opetuslapsista sanoivat: "Tämä on kovaa puhetta. Kuka voi sitä kuunnella?"

61. Mutta koska Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, hän sanoi

heille: "**Loukkaako** tämä teitä?"

62. Entä **jos näkisitte** Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!

63. **Henki tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen puhunut teille, ovat henki ja elämä.**

64. Teidän joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät usko." Jeesus näet tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoneet ja kuka kavaltaisi hänet.

65. Hän jatkoi: "Sen tähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei minun Isäni sitä hänelle suo."

66. Tämän jälkeen monet hänen **opetuslapsistaan vetäytyivät pois** eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.

67. Niin Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista: "Ette kai tekin **tahdo mennä pois?**"

68. Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on **iankaikkisen elämän sanat,**

69. ja me uskomme ja tiedämme, että **sinä olet Jumalan Pyhä.**"

70. Jeesus sanoi heille: "Enkö minä ole **valinnut teidät** kaksitoista? Kuitenkin yksi teistä on paholainen."

71. Hän puhui Juudaksesta, Simon Iskariotin pojasta. Tämä oli kavaltava hänet, vaikka oli yksi niistä kahdestatoista.

Jeesuksen lupaukset

Miten on mahdollista, että osa Jeesuksen opetuslapsista saattoi loukkaantua Hänen sanoihinsa ja vetäytyä Hänen seurastaan, vaikka Jeesus lupasi heille käsittämättömän suuria siunauksia? Jeesushan lupasi iankaikkisen elämän, jonka Hän myöhemmin määritteli Isän ja Jeesuksen tuntemiseksi eli elimelliseksi yhteydeksi ja riippuvuudeksi Jumalan omasta elämästä. Jeesus lupasi lisäksi, että tuo elämä olisi pituudeltaan ikuista, se ei loppuisi milloinkaan. Hän lupasi herättää kuolleista seuraajansa paluunsa yhteydessä. Lisäksi Hän antoi lupauksen, että Hän pysyisi omissaan ja Hänen omansa pysyisivät aina Hänen yhteydessään, Hänen kanssaan.

Loukkaantuneet kuulijat

Tekstimme mukaan näiden ihmisten usko Jeesukseen loppui Jeesuksen sanoihin siitä, että mitään noista lupauksista ei voisi toteutua, elleivät kuulijat suostuisi syömään Hänen lihaansa ja juomaan Hänen vertaan. Kuulijat eivät yksinkertaisesti voineet ymmärtää eikä hyväksyä moista kielikuvaa.

Pois vetäytyvien opetuslasten – he siis olivat jo jonkin aikaa olleet Jeesuksen seurassa, nähneet Hänen ihmeitään ja opetustaan – oli sen laatuista uskoa, että he

asettivat oman arvionsa ja ymmärryksensä ja omat tarpeensa mittapuuksi, jolla he arvioivat Jeesusta. Jeesus toteaaakin heille, että jos he loukkaantuvat hänen opetuksensa lihasta ja verestä, niin kuinka paljon enemmän he tulisivatkaan kompastumaan Häneen, kun tulisivat näkemään Hänet runneltuna kärsimässä ristin puulla. He loukkaantuivat ja pettyivät Jeesukseen, koska he eivät suostuneet tunnustamaan sitä, että omassa varassaan he olivat hengellisesti kuolleita, syntiensä sokaisemia. Heille kelpasi kyllä Jeesuksen antama kala ja leipä ruoaksi, mutta syvimpään hengelliseen nälkäänsä he eivät lopultakaan tarvinneet elämän leipää.

Voiko Jumalaan pettyä?

Entä miten on meidän laitamme? Millaisissa tilanteissa olet loukkaantunut tai pettynyt Jeesukseen tai tapaan, jolla Jeesus käsittelee Sinua? Entä millaisiin Jeesuksen sanoihin? Entä millaiseksi mahtaisi muuttua elämäsi, jos lähtisit pois Jeesuksen seurasta?

Voiko Jeesukseen ylipäänsä pettyä? Jos voi, niin mihin Hänessä? Kummassa on syy pettyneessä vai pettymyksen kohteessa? Nämä ovat kysymyksiä, jotka voi toki helposti ohittaa, kun asiat pyyhkivät kutakuinkin hyvin. Oppinsa oikein tunteva uskova kristitty kyllä tietää vastauksen valmiiksi. Jumala on hyvä, täydellinen, pyhä, kaikkivaltias, rakastava, kaikkietävä, toimiva rakkaus, joka ei voi tehdä mitään väärää eikä jättää mitään hyvää tekemättä. Siksi määritelmästä lähtien on itsestään selvää, että jos joku ihminen pettyy Jumalaan, niin vian täytyy olla ihmisessä. Eli menköön jokainen tällä tavalla kyselevä itseensä ja tunnustakoon väärät asenteensa.

Voi olla, että tämä vastaus on jopa oikea, mutta tuskin tulee kovinkaan suureksi avuksi ihmiselle, joka on joutunut syvään sisäiseen kriisiin, kun hän syystä tai syyttä kokee, että Jumala ei vastaa hänen rukouksiinsa eikä tee sitä hyvää hänelle, mitä hän on koko sydämestään pyytänyt.

Pitääkö Jumala todellakin lupauksensa? Vai ovatko Raamatun lupaukset vain kaudista teoriaa. Kun lupaukset eivät näytä toteutuvan, uskovat osaavat aina taitavasti selittää, että vika oli rukoilijan epäuskossa tai siinä, että hän ei rukoillut Jumalan tahdon mukaan. Mutta entäs kun rukoilee aivan Raamatun edellyttämällä tavalla, eikä kuitenkaan saa vastausta. Missä silloin on vika? Siihenkin löytyy yleensä patenttivastaus: "Odota kärsivällisesti! Olet liian hätäinen. Pitkällä tähtäyksellä kyllä saat mitä pyysit, kun kerran pyysit Herran tahdon mukaan."

Näissä helppoissa vastauksissa on paljon totuuselementtejä, mutta varsinkin Job ja Psalmien kirjat kertovat, ettei Jumala sivuuta tällaisia kyselijöitä olan kohautuksella.

Pettymyksen määritelmä

Pettymys tarkoittanee sitä, että jonkin asian tai henkilön (oma itse mukaan lukien) suhteen asetetut odotukset eivät syystä tai toisesta toteudu. Pettymys voi johtua epäonnistumisesta, vastoinkäymisestä, lupausten paikkansa pitämättömyydestä, sairastumisista, onnettomuuksista, ihmissuhteiden katkeamisista, jonkun läheisen kuolemasta. Pahimmillaan pettymys voi lähestyä petetyksi tulemista, jossa toinen osapuoli käyttää väärin toisen luottamusta.

Pettymys Jumalaan tarkoittanee pääsääntöisesti sitä, että uskova tai etsivä ihminen asettaa Jumalan Sanan lupausten tai muiden uskovien todistusten perusteella Jumalaan sellaisia toiveita tai odotuksia, että ne eivät toteudu.

Ilmenemismuotoja

Pettyminen Jumalaan voi ilmetä monella tavalla. Se voi herättää aidon kapinamiehen Jumalaa vastaan. Ihminen saattaa kirotta Jumalan, hyljätä koko uskon. Hänestä voi tulla ateisti tai hän saattaa lähteä etsimään apua uususkonnollisuudesta tai filosofiasta. Hän voi myös ilmaista pettymyksensä juoksemalla tahalliseen synnin, irsauden ja juoppouden harjoittamiseen. Hän saattaa heittäytyä myös aktiiviseksi kristinuskon vastustajaksi esim. Saatanan palvojaksi. Ennen äärimmäisyyteen menemistä Jumalaan pettynyt ihminen kulkee yleensä viha, katkeruus, masennus ja toivottomuus spiraalia varsin syvälle.

Lievemmässä muodossa ihminen saattaa jäädä uskovien puolelle, mutta hänen uskonsa kylmenee, hänellä on kasvavia älyllisiä epäilyksiä, hänestä saattaa tulla kynninen tai sivullinen asenteissaan. Häneltä katoaa ilo ja palvelualltius eikä seurakuntayhteyskään enää kiinnosta. Hyperkriittisyys herkkäuskoisia uskovia kohtaan saattaa saada hänet valtaansa. Hän saattaa päästä myös tietynlaisen "kokeneen" kristityn kategoriaan, jossa "Siperian" opettamana turha intoilu ja kiihkoilu on onnistuttu karistamaan pois.

Pettymykseen liittyy aina muodossa tai toisessa katkeroitumista, joka on tehokkain mahdollinen ilon pilaaja elämässämme. Aito kiitos ja ylistys käy mahdottomaksi, jos ihminen heittäytyy katkeruuden valtaan. Katkeruuden lähtökohtana on aina riittävän hyvä arvostelukyky, siitä nouseva kateus, kiukku ja viha.

Jumalaan pettymisen syitä

Ratkaisevaa ihmisen elämässä ei ole se, mitä hänelle tapahtuu, vaan se miten hän ottaa vastaan sen, mikä hänelle tapahtuu. Kristityksi tulemisen eräs peruslähtökohta on se, että ihminen joutuu tunnustamaan, että hän ei kykene itse hallitsemaan oman elämänsä todellisuutta. Hän ei kykene pelastamaan itseään, ei parantamaan eikä muuttamaan itseään paremmaksi. Kun hän kuulee evankeliumin sanassa, että Kristus kykenee pelastamaan hänet, vapauttamaan ja tekemään hänet autuaaksi, ylen onnelliseksi, hän kääntyy pyytämään syntejään anteeksi, pyytää apua elämäänsä. Hän saattaa siis tulla aidosti tai aidon tuntuisesti uskoon.

Monelta varsinkin suomalaisen "pehmokristillisyyden" keskellä uskoon tulleelta jää kuitenkin huomaamatta yksi merkittävä asia. Jumala haluaa ei vain pelastaa hänet omakseen, vaan haluaa myös hallita häntä eli päättää hänen elämänsä asioista. Jeesus otetaan vastaan kyllä Vapahtajana, mutta ei enää Herrana. Hallintavalta elämän arkeen jää edelleen uskovalle itselleen. Tällainen vasta uskoon tullut on saatanut kokea varsin voimakkaita hengellisiä kokemuksia uskoontulonsa yhteydessä. Siksi hän saattaa jäädä jopa sellaisen ylpeän ajatuksen valtaan, että Jumalan tulee tehdä hänet jatkossakin onnelliseksi sillä tavalla, että Jumala toteuttaa ainakin merkittävimmän osan hänen toiveistaan. Oikeastaan Jumalan pitääkin nuo toiveet täyttää, sillä Hänhän on luvannut kuulla kaikki omiensa rukoukset ja vastata niihin, jopa juuri niin kuin pyynnöt on esitetty:

"Mitä ikinä te anotte...sen te saatte."

Koko uskonelämän keskuksiksi jää edelleen oma itse, oma sydän ja elämä. Jumalan tulee antaa terveyttä, ajallista ja hengellistä menestystä, koulu-, opiskelu- ja työmenestystä. Jumalan tulee huolehtia ajallisten tarpeiden täyttämisestä. Rahaa pitää olla kyllin ja sopiva puoliso, asunto - mieluummin omakotitalo - ja auto tulee toki saada käyttöönsä. Jumalaa arvioidaan sen mukaan, miten hyvin Hän näihin tavoitteisiin vie. Toki Hänelle annetaan aikaa, mutta ei kohtuuttomasti.

Jos sitten terveys alkaa horjua, talous joutuu tiukoille, seurustelu menee pieleen, opiskelussa ja työssä tulee takaiskuja, niin aluksi niitä jonkin aikaa siedetään välttämättömänä hengellisenä kurituksena, mutta jos ja kun asiat eivät alakaan paranemaan, epäily, suuttumus, kateus ja viha hiipivät sydämeen.

Tunne Jumala!

Tällaisen Jumalaan pettymisen syy on siis ilmeisellä tavalla siinä, että ihminen ei tunne Jumalaa oikein. Jumalan tunteminen ei ole Hänen ilonsa, vaan Jumala on hänen keinonsa yrittää hallita omaa elämäänsä. Jumala ei kuitenkaan suostu meidän hallittavaksemme, vaan tahtoo viedä meidät omaan armonsa ja totuutensa hallintaan.

Tähän asiaan liittyy syvästi myös se, että emme tunne riittävästi Raamatun Jumalaa. Voi olla, että uskon tultuammekin luumme erittäin valikoiden Raamattua. Raamattu puhuu itsensä kieltämisestä, päivittäisestä ristiriitaisuudesta ja Jeesuksen seuraamisesta. Jeesus ei ole meidän käytettävissämme, vaan meidän tulee antaa itsemme Hänen käytettäväkseen.

Kaikki rukoukseen liittyvät suuret ja ihmeelliset lupaukset ovat sidottuja Jeesuksen nimeen, siis siihen, että Hän saa olla Vapahtajamme ja Herramme. Mikään rukous, joka on Heran tahdon vastainen, ei voi olla Jeesuksen nimessä rukoiltu. Tarvitaan tietoinen suostuminen Jeesuksen seuraajaksi - jolloin elämän syvimmäksi iloksi tulee Jeesus itse, Hänen rakkaudellinen läsnäolonsa kaikissa mitä vaikeimmissakin olosuhteissa. Tarvitaan Raamatun ilmoituksen kokonaisuuden hahmottamista. Jeesus lupaa seuraajilleen sekä rauhaa, että aitoa ahdistusta. Jeesus lupaa ilon yhteydessään ja maailman vihan. Jeesus lupaa ruoan ja vaatteet, mutta ei luksusta - sikäli kuin etsimme Jumalan vanhurskautta, emmekä taloudellisia etujamme.

Jeesuksen liha ja veri

Palatkaamme tekstiimme. Mitä Jeesus oikein tarkoitti noilla sanoillaan, joihin kuulijat loukkaantuivat:

"Ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne."

Mitä Jeesus tarkoitti puhuessaan "lihastaan"? Prologissa luimme: *"Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme."* Jeesuksessa alkoi kokonaan uusi ihmiskunta, kun neitsyt Mariasta syntyi Pyhästä Hengestä uusi ihminen, toinen Adam. Hänen lihansa on elämän leipä, joka antaa uuden elämän kuolleen ihmiskunnan keskelle. Hänestä alkaa uusi pelastettujen suku, jonka elämäksi tulee Hän itse. Vain kun Herran elämä, lihaksi tullut Sana otetaan vastaan ja Hän pääsee muovaamaan ihmistä, hän löytää todellisen tyydytyksen elämäänsä.

"Liha" viittaa koko Jeesuksen ihmisluontoon ja "veri" viittaa Hänen kuolemaansa. Ellei ihminen syö Hänen lihaansa, tule osalliseksi Hänen elämästään, ja ellei ihminen juo Hänen vertaan, pääse osalliseksi siitä, mikä seuraa Jeesuksen veren vuodattamisesta Golgatalla, ihmisellä ei voi olla elämää itsessään. Seurauksena on elämän yhteys Kristuksen kanssa, jota Paavali kuvaa: *"Minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa."*

Jeesuksen käyttämät kielikuvat ovat niin vahvoja, että ei ole ihme, että ne herättivät kuulijoissa närää. Mutta että ei ole kysymys vain kielikuvista vaan konkreettisesta

todellisuudesta näkyy sitten Golgatalla ja myös tänään ehtoollisen salaisuudessa, jossa Kristus itse jakaa elämäänsä oman lihansa ja verensä kautta.

Lihaan tulleen Jumalan Sanan täydellinen ja pyhä, puhdas elämä meidän puolestamme ja meidän sijastamme, luetaan meidän elämäksemme, kun Jumala lukee meille vanhurskaudeksi Jeesuksen elämän. Jeesus luettiin taas meidän sijastamme synniksi ja Hänen Golgatalla vuodattamansa veri, pyyhkii pois kaiken meidän syyllisyytemme ja häpeämme. Kun uskossa otamme Jeesuksen vastaan, Pyhä Henki vie meidät jatkuvasti turvautumaan vaelluksessamme vanhurskauttamisen tosiasiaan ja samalla omistamaan Jeesuksesta vuotavaa elämää arkielämämme voimaksi. Hänen elämänsä vaikuttaa meissä ja meidän kauttamme ulkopuolellemme.

Vaikutus opetuslapsiin

Kuultuaan tämän monet hänen opetuslapsistaan sanoivat: "Tämä on kovaa puhetta, kuka voi sitä kuulla?" Sana "kova" (skleros) tarkoittaa karkeaa, inhottavaa, kovaa. Monet Jeesuksen seurassa kulkeneet jättivät Hänet. Tänäkään päivänä ei ole harvinaista, että Jeesuksen ristikä ja tuskista puhumista pidetään "raakana" tai "sivistymättömänä" tai "julmana".

Loukkaantuneita Jeesus kehotti vielä kerran nousemaan fyysiseltä tasolta hengelliselle tasolle ajattelussaan ja elämässään:

"Henki yksin tekee eläväksi. Liha ei hyödytä mitään. Ne sanat, mitkä minä olen puhunut teille, ovat Henki ja elämä."

Jeesuksen tuleminen lihaksi, vaikka siinä on kysymys Jumalan ilmoituksesta ja Jumalan armon suuresta ihmeestä, ei sellaisenaan vielä hyödytä ihmistä, ellei Jeesuksen sana saa viedä ihmistä näkemään hengellisellä tasolla, mistä Jumalan lihaksi tulemisesta oli kysymys. Ehtoollinenkaan ei ole muuta kuin leipää ja viiniä, ellei siinä ole läsnä Herran sana. Herran sanassa on Henki ja elämä. Mutta juuri sanan kanssa ehtoollisessa on Kristuksen elämän salaisuus läsnä.

Tahdotko mennä pois?

"Tämän johdosta monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vael-taneet hänen kanssaan." Johannes ei tässä kohden jätä mitään arvailujen varaan. Todella suurin joukoin ihmiset hylkäsivät Jeesuksen.

Muistamme rikkaan, vilpittömästi kymmentä käskyä noudattaneen nuorukaisen, joka lähti murheellisena Jeesuksen luota pois, koska ei halunnut luopua siitä, mitä hän eniten rakasti, omaisuudestaan. Jeesus ei juossut miehen perään esittääkseen hänelle kompromissia, vaikka rakasti miestä syvästi. Jeesus antaa sen mennä pois, jolle Hänen asettamansa ehdot eivät kelpaa. Hän haluaa meidät kokonaan tai ei sitten ollenkaan.

Jeesus antoi jopa lähimmille 12 opetuslapselleen vapauden lähteä pois Hänen seurastaan. Jeesuksen seuraamiseen ei ole mitään pakkoa. Hän esitti opetuslapsilleenkin kysymyksen: *"Tahdotteko tekin mennä pois?"*

Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen luo me menisimme?" Olisi ollut turha lähteä pois Jeesuksen luota. Syykin oli selvä: "Sinulla on iäisen elämän sanat." Pietari oli ymmärtänyt jotain Jeesuksen opetuksesta: "Ne sanat, mitkä minä olen puhunut teille, ovat Henki ja elämä." Noiden sanojen kautta Pietari ja muut opetuslapset olivat päässeet ymmärrykseen: "Me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."

"Kenen luo me menisimme?" Pietari oli oikeassa. Jos emme ymmärrä kaikkea, mitä Jeesus puhuu, ja voi olla, että koko tämän ajan meille jää paljonkin salatuksi Jeesuksen sanoista ja opetuksista, niin kenen muunkaan luokse voisimme mennä? Kuukaan muu ei voi nimittäin meidän sydämemme syvimpiä tarpeita tyydyttää. Kun on jotain saanut Herran sanojen kautta kokemuksellisesti maistaa siitä, että Jeesus on elämän leipä, ei löydy mitään eikä ketään toista Hänen kaltaistaan. Hän antaa elämän.

Opetuslapset jäivät Jeesuksen luo omasta halustaan, mutta saman aikaisesti on totta, että heidän halunsa perustui kokonaan Jeesuksen omaan valintaan. Valinta koski pelastusta ja tehtävää. Tosin Juudas Iskariotin osalta valinta rajoittui vain tehtävään kavaltaa Jeesus.

Pelastusvarmuus

Pelastuksemme varmuus lepää lopulta kokonaan sen varassa, mitä Jumala tahtoo ja tekee meidän pelastumiseksemme. Tämä teema toistuu Raamatussa epälukuisia kertoja, joten luen muutamia lainauksia:

Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni. (Joh. 15:16)

Ananias jatkoi: 'Isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen. Sinusta tulee hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut. Ja nyt, mitä viivyttelät! Nouse ja huuda avuksi hänen nimeään, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.' (Apt. 9:14-16)

Sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa. Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirjastanut. (Room. 8:29-30)

Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. (Ef. 1:4)

Jumala itse vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. (Fil. 2:13)

Mutta me olemme aina velvollisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen. Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden. (2 Tess. 2:13-14)

Sitä (petoa) kumartavat kaikki maan päällä asuvat - kaikki ne, joiden nimi ei ole kirjoitettuna maailman perustamisesta alkaen teurastetun Karitsan elämänkirjaan. (Ilm. 13:8)

Michika Umazume

Oli aurinkoinen sunnuntai aamu marraskuussa 1988. Jumalanpalvelus Ananin seurakunnassa Japanissa oli juuri alkanut, kun nuori sairaanhoitajatar Michika Umazume astui kirkon ovesta sisään Raamattu kainalossaan. Hän oli ensimmäistä kertaa elämässään kirkossa. Jumalanpalveluksen päätyttyä hän kertoi tätinsä kehotuksesta jo kolme vuotta lukeneensa Raamatua. Tämä toisella puolella Japania asuva täti oli tullut uskoon ja kastettu. Hänessä tapahtunut muutos ja hänen rakkaudelliset kirjeensä olivat saaneet Michikan kiinnostumaan kristinuskon sanomasta. Mutta mitä enemmän Michika luki Raamattua, sitä tuskallisemmaksi hänen olonsa kävi. Jumalan sanan totuus paljasti hänelle kipeästi, miten hän oli syvästi juuttunut synnin karille. Lopulta hän oli tehnyt rohkeutta vaativan päätöksen lähteä etsimään apua kirkosta. Puhelinluettulosta hän löysi Ananin luterilaisen kirkon osoitteen ja tuli jumalanpalvelukseen.

Michikalla oli voimakas Jumalan sanan kuulemisen nälkä. Hänen koko olemuksensa huusi apua. "Haluan nähdä Jeesuksen, sen Jeesuksen, joka on muuttanut tätini elämän uudeksi. Miten minäkin pääsisin kohtaamaan Vapahtajan ja saisin sisimpääni rauhan ja vapauden?"

Pari kuukautta hän kävi ankaraa sisäistä taistelua samalla, kun kävi lähes joka päivä opiskelemassa Raamattua. Jouluaattona hän oli jo tehnyt julkisen ratkaisun, kun hän tuli uskovien joulukuoroon keskelle vilkkainta kauppakatua. Hän halusi samaistua kristittyihin, joilla oli se jokin, joka häneltä yhä puuttui.

Mutta toisaalta hän pysyi edelleen kiinni synnin ja syyllisyyden kahleissa. Eräänä sunnuntai-iltana hän tuli jälleen kerran kirkolle. Ennen kuin ehdimme aloittaa Raamatun tutkimisen, hän painoi päänsä alas ja alkoi itkeä. Sitten hän kertoi elämänsä raskaat painot ja taakat, jotka olivat hänen omalla tunnollaan. Sain julistaa hänelle Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit anteeksi. Koko hänen olemuksensa muuttui. Herran ristin tuskassa hankittu armo vapautti hänet synnin kahleista ja vei hänet rauhan ja ilon valtakuntaan. Kuukautta myöhemmin hänet liitettiin kasteessa Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Ilo Herrassa suorastaan pursui hänen olemuksestaan.

Mutta Michika ei vain saanut nähdä Jeesusta, vaan hänestä tuli myös Herran todistaja. Hänen kotinsa on muuttunut paikaksi, jossa tutkitaan yhdessä Raamattua. Pian hänen uskoon tulemisensa jälkeen eräs hänen potilaistaan sairaalassa alkoi kysellä, voisiko hänkin päästä kirkkoon. Pian tämä puolisokea mieskin pääsi sisälle Jumalan valtakuntaan ja kastettiin.

Uskoon tulo ei vielä kaikkia Michikan sydämen haavoja parantanut, vaikka hän saikin kaikki syntinsä anteeksi. Alkoi prosessi, jossa hän joutui työstämään lapsuudesta asti sydämeen viiltyneitä kipeitä haavoja.

Michikan isä oli alkoholisti, joka oli tosin Michikan uskoon tuloa ennen päässyt AA:n avulla viinakierteestään. Mutta koko lapsuutensa hän oli joutunut elämään tilanteessa, jossa kotia hallitsi "virtahepo" tai niin kuin Helsten asian ilmaisi läheisriippuvuudessa. Vanhimpana lapsena äiti oli tukeutunut häneen ja häneltä oli vaadittu aikuisuutta, vaikka hän oli vielä lapsi. Sen seurauksena Michika pienestä pitäen joutui kohtuuttoman paljon kantamaan kipunaan toisten ihmisten kipuja, mikä puolestaan aiheutti toisaalta katkeruutta ja toisaalta äärimmäistä herkkyyttä toisten ihmisten kivuille. Yhdistettynä lähes täydellisyysvaatimukseen, joka läheisriippuvuuteen usein liittyy, sairaanhoitajan työssä hän joutuu jatkuvasti kohtaamaan toisten kipua ja se ajoittain muodostuu musertavaksi taakaksi ja vie voimat.

Hänen uskoon tulonsa jälkeen kodin ilmapiirissä tapahtui voimakas muutos ja Michika lukee Raamattua ja rukoilee perheensä jäsenten kanssa. Hänellä on kolme jo naimisissa olevaa si-

sarta. Sisaret on vihitty Ananin luterilaisessa kirkossa avioliittoon ja koko perhe on avoin evankeliumille. Herra on hoitanut perheen sisäisistä katkeruuden kierteistä vapauteen.

Myös kysymyksessä yliherkkyydestä toisten kivuille Michika on löytänyt perusvastauksen Herran armossa, kun eräs sielunhoitaja sanoi hänelle:

"Jumalan tapoihin toimia kuuluu ottaa käyttöönsä juuri meidän kipumme ja heikkoutemme, kun ne sellaisenaan viedään Hänelle."

Michika on saanut huomata, että juuri tuo hänen lapsuutensa haava on se, jota Herra voi nyt käyttää. Samalla Herra on askel askeleelta vienyt häntä ymmärtämään, miten Herrassa on lepo, ei tarvitse ponnistella yli voimiensa.

Michika toimii Ananin seurakunnan jäsenenä ja kantaa vastuuta sisarensa lapsen kasvattamisesta, kun molemmat vanhemmat sairastuivat psyykkisesti.

Entä Sinä?

Mikä on Sinun vastauksesi Jeesukselle, kun Hän kysyy Sinulta: "Tahdotko Sinä mennä pois minun luotani?"